

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1005/2526

นายทองสุข เล็กคำโจทก์ องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.แรงงานสัมพันธ์ มาตรา 31, พ.ร.บ.แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 มาตรา 31

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่ลูกจ้างจะได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ มาตรา 31 ซึ่งห้ามนายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้องในระหว่างการเจรจาไกล่เกลี่ย หรือการชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน นั้นลูกจ้างจะต้องบรรยายฟ้องว่าลูกจ้างเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้องและจะได้รับประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างอย่างไร เมื่อลูกจ้างมีได้บรรยายฟ้องว่าลูกจ้างเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้องอย่างไรแล้ว ลูกจ้างจะอาศัยประโยชน์จากบทบัญญัติมาตรา 31 มาเป็นการตัดสิทธินายจ้างมิให้ เลิกจ้างลูกจ้างในระหว่างที่ยังไม่มีการชี้ขาดข้อพิพาทแรงงานมิได้ โจทก์เป็นอัมพาตทำงานให้จำเลยไม่ได้ จำเลยยอมเลิกจ้าง โจทก์ได้กรณีเป็นการเลิกจ้างที่มีเหตุสมควร มิใช่การเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2519 จำเลยจ้างโจทก์เป็นลูกจ้างประจำ เมื่อเดือนสิงหาคม 2522 โจทก์เข้าเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานผู้ปฏิบัติงานองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ต่อมาวันที่ 1 กันยายน 2525 จำเลยมีคำสั่งเลิกจ้างโจทก์ตั้งแต่วันที่ 30 กันยายน 2525 ซึ่งเป็นการเลิกจ้างในขณะที่สหภาพดังกล่าวยื่นข้อเรียกร้องเพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างและข้อเรียกร้องอยู่ระหว่างเจรจาไกล่เกลี่ยและชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน โดยจำเลยอ้างเหตุในการเลิกจ้างว่าโจทก์ไม่สามารถมาปฏิบัติหน้าที่เต็มประสิทธิภาพเพราะร่างกายไร้สมรรถภาพในการทำงาน ซึ่งไม่เป็นความจริง ความจริงโจทก์ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเหมือนพนักงานอื่นและได้รับการพิจารณาขึ้นเงินเดือนปีละ 1 ขั้นตลอดมา การเลิกจ้างโจทก์ไม่เข้าข่ายยกเว้นตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 มาตรา 31(1) ถึง (4) การกระทำได้กล่าวเป็นการเลิกจ้างไม่เป็นธรรมตาม มาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522 ทำให้โจทก์เสียหายคิดเป็นเงิน 362,400 บาท ขอให้บังคับจำเลยจ่ายค่าเสียหายให้โจทก์ 362,400 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2525 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จจำเลยให้การว่า จำเลยเลิกจ้างโจทก์เพราะโจทก์มีอาการป่วยเป็นโรคอัมพาตที่มือขวาและขาทั้งสองข้างลีบ ไม่มีกำลังช่วยเหลือตัวเองได้โดยลำพัง จำเลยได้จ่ายค่าชดเชยให้โจทก์แล้ว การที่จำเลยเลิกจ้างโจทก์ไม่เกี่ยวกับการที่โจทก์เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานแต่อย่างใด ขอให้ยกฟ้องก่อนสืบพยานโจทก์ จำเลยแถลงรับว่า ขณะเลิกจ้างอยู่ในระหว่างที่สหภาพแรงงานผู้ปฏิบัติงานองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพยื่นข้อเรียกร้องต่อจำเลยและข้อเรียกร้องอยู่ในระหว่างการไกล่เกลี่ยศาลแรงงานกลางพิจารณาแล้วฟังว่า โจทก์เป็นอัมพาตทำงานให้จำเลยไม่ได้ โจทก์ไม่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 มาตรา 31 จำเลยเลิกจ้างโจทก์ด้วยเหตุดังกล่าว เป็นการเลิกจ้างที่มีเหตุอันสมควรเป็นการเลิกจ้างที่เป็นธรรม พิพากษายกฟ้อง ผู้พิพากษาสมทบทำความเห็นแย้งว่า การเลิกจ้างของจำเลยเป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมตาม มาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522 จำเลย

ต้องจ่ายค่าเสียหายให้โจทก์ตามฟ้องโจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัย
ข้อกฎหมายว่า ตามคำบรรยายฟ้องโจทก์ไม่ปรากฏว่าการที่สหภาพแรงงานซึ่งโจทก์เป็นสมาชิกอยู่
ได้ยื่นข้อเรียกร้องต่อจำเลยเพื่อเปลี่ยนแปลงข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างนั้น เป็นข้อเรียกร้องให้
เปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างในเรื่องอะไรและโจทก์ได้รับประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงแก้ไขนั้น
หรือไม่ บทบัญญัติในมาตรา 31 ที่โจทก์อ้าง ห้ามมิให้นายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างซึ่งเกี่ยวข้องกับ
ข้อเรียกร้องเท่านั้น ดังนี้เมื่อโจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องว่าโจทก์เกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้องอย่างไรโจทก์
ก็จะอาศัยประโยชน์จากบทบัญญัติของมาตรา 31 นี้มาเป็นการตัดสิทธิจำเลยมิให้เลิกจ้างโจทก์ใน
ระหว่างที่ยังไม่มีการชี้ขาดข้อพิพาทแรงงานไม่ได้ข้ออ้างของโจทก์ตามมาตรา 31 จึงตกไป ส่วน
ประเด็นการเลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรมนั้น เมื่อโจทก์เป็นอัมพาตทำงานให้จำเลยไม่ได้ จึงเป็นการ
เลิกจ้างที่มีเหตุสมควร การเลิกจ้างโจทก์ของจำเลยไม่เป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมพิพากษายืน

องค์คณะ

สุรัช รัตนอุดม · ขจร หะวานนท์ · จุฑา จันทรวงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1005/2526>